

Δύο νέοι μοναχοί στην οικογένεια της Αρχιεπισκοπής Αυστραλίας

[Οικουμενικό Πατριαρχείο](#) / [Αρχιεπισκοπή Αυστραλίας](#)

Λίγο πριν την εκπνοή του 2020 και συγκεκριμένα τη Δευτέρα, 28 Δεκεμβρίου, δύο ακόμη νέοι μοναχοί προστέθηκαν στη μοναστική οικογένεια της Ιεράς Αρχιεπισκοπής Αυστραλίας. Στην Ιερά Μονή του Αγίου Γεωργίου, στο Yellow Rock της Νέας Νοτίου Ουαλίας, ο Σεβασμιώτατος Αρχιεπίσκοπος Αυστραλίας κ.κ. Μακάριος τέλεσε, μέσα σε κλίμα συγκίνησης και κατάνυξης, τις Μοναχικές Κουρές των έως πρότινος δοκίμων μοναχών Χαραλάμπου Χατζηγεωργίου και Aaron Eastick, οι οποίοι έλαβαν τα ονόματα Παΐσιος και Ιωσήφ αντίστοιχα, προς τιμήν δύο συγχρόνων Αγίων της Εκκλησίας μας, που αμφότεροι δραστηριοποιήθηκαν στο Άγιον Όρος, του Αγίου Παΐσιου του Αγιορείτου και του Αγίου Ιωσήφ του Ησυχαστού.

Απευθύνοντας πατρικές συμβουλές στους νέους μοναχούς, ο Σεβασμιώτατος τούς παρακάλεσε να ομοιάσουν στους Αγίους των οποίων τα ονόματα φέρουν, υπενθυμίζοντας ότι και οι δύο είχαν προφητική παρουσία στον κόσμο μας, αφού “με τη ζωή τους υπενθύμιζαν στους ανθρώπους ότι η Εκκλησία δεν είναι εκ του κόσμου τούτου”. “Με τη ζωή σας και την παρουσία σας στον κόσμο”, τους παρότρυνε, “να καταστείτε προφήτες και κήρυκες της Δευτέρας παρουσίας του Χριστού”, παρότρυνε τους δύο νέους που ανταποκρίθηκαν στο κάλεσμα του Θεού και επέλεξαν να αφιερωθούν σε Αυτόν. “Στις ημέρες πού ζούμε”, συνέχισε, “η σεμνή παρουσία οσίων μοναχών, αποτελεί φως για τον άνθρωπο. Η μοναχική ζωή είναι ουσιαστικά ζωή προσδοκίας και προετοιμασίας για ‘την ποθεινήν πατρίδαν’. Γίνετε, λοιπόν, προφήτες της Δευτέρας παρουσίας του Χριστού και μην ξεχνάτε στις προσευχές σας τον Πατριάρχη μας, στον οποίο οφείλουμε τα πάντα εμείς εδώ στην Αυστραλία, μην ξεχνάτε τους καλούς μας επισκόπους, τον ευσεβή κλήρο και το φιλόχριστο λαό της τοπικής μας Εκκλησίας”.

Στην ομιλία του ο Αρχιεπίσκοπος αναφέρθηκε εκτενώς στην υπερχιλιετή ζωντανή παράδοση του μοναχισμού, τονίζοντας ότι πρόκειται για έναν θεσμό που γεννήθηκε από την επιθυμία των πρώτων μοναχών να δώσουν όλη τους την αγάπη προς το πρόσωπο του πλησίον και να αφιερώσουν τη ζωή τους ολοκληρωτικά στον Χριστό. Προς επίρρωση τούτου, επικαλέστηκε το παράδειγμα του Αγίου Παχωμίου του Μεγάλου, ενός εκ των θεμελιωτών του μοναχισμού, ο οποίος δεν επέλεξε να ζήσει ως ερημίτης, αλλά ίδρυσε μια μοναχική κοινότητα, όπου ο ίδιος και οι υπόλοιποι πατέρες θα μπορούσαν να εκφράσουν την αμοιβαία αγάπη τους μεταξύ τους και προς τους επισκέπτες προσκυνητές. “Η αγάπη, επομένως, δεν είναι απομακρυσμένη από τους μοναστικούς χώρους”, υπογράμμισε ο Σεβασμιώτατος, “αλλ’ αντίθετα η σωτηρία των μοναχών περνά δια της αγάπης, όπως αυτή μπορεί έμπρακτα να εκφραστεί στο πρόσωπο του πλησίον”. “Η ζωή του μοναχού δεν κατευθύνεται σε μια προσωπική σωτηρία”, τόνισε σε άλλο σημείο, “αλλά δια της αγάπης καθίσταται συνεχής αγώνας για τη σωτηρία του κόσμου”.

Εστιάζοντας, ειδικότερα, στην ανάπτυξη του μοναχισμού στην Αυστραλία, ο Σεβασμιώτατος έκανε λόγο για ένα μεγάλο κεφάλαιο, ενώ με την ευκαιρία μνημόνευσε τους μακαριστούς προκατόχους του, Αρχιεπισκόπους Στυλιανό και Ιεζεκιήλ, διότι, όπως αναγνώρισε, μέσα στα πολλά καλά που παρέλαβε από εκείνους ήταν και η ύπαρξη των πέντε μοναστηρίων της Ιεράς Αρχιεπισκοπής. “Αυτή την ευλογημένη προσπάθεια των προκατόχων μου προσπαθώ κι εγώ ταπεινά και με όλες μου τις δυνάμεις να επαυξήσω”, σημείωσε, εκφράζοντας τη βαθιά πεποίθησή του ότι “τα μοναστήρια μας και οι μοναχοί μας θα βοηθήσουν στη

μεταμόρφωση του λαού μας”. “Όχι με έναν τρόπο πειστικό ή μαγικό και ανελεύθερο, αλλά μέσα από την καλλιέργεια της νοεράς προσευχής”, διευκρίνισε και επισήμανε: “Με τη νοερά προσευχή σταματούμε να μιλάμε, σταματούμε να ενεργούμε και εισερχόμαστε στον χώρο της δράσεως του Θεού. Ελάττωσις δική μας και αύξησις της παρουσίας του Θεού στην καρδιά μας, αλλά και στον κόσμο μας”.

Τέλος, ο Αρχιεπίσκοπος ευχαρίστησε θερμά τον Καθηγούμενο της Ιεράς Μονής του Αγίου Γεωργίου, Πανοσιολογιώτατο Αρχιμανδρίτη κ. Ιερώνυμο, διότι με πολλή αγάπη και ταπείνωση, όπως παρατήρησε, δέχθηκε τον λογισμό του να βοηθήσει η αδελφότητα στη μεταμόρφωση της Αυστραλίας μας με το να καλλιεργείται στο μοναστήρι του Αγίου Γεωργίου πιο έντονα η νοερά προσευχή. “Λαμβάνω πνευματική δύναμη όταν ξέρω ότι οι ακολουθίες εδώ γίνονται με τη νοερά προσευχή”, σημείωσε και προσέθεσε: “Αυτό είναι κάτι που με αναπαύει σε μεγάλο βαθμό και πιστεύω αποτελεί μέγιστη προσφορά στην τοπική μας Εκκλησία”.

Σημειώνεται ότι στη χειροθεσία των μοναχών Παϊσίου και Ιωσήφ παρέστησαν οι Θεοφιλέστατοι Επίσκοποι Μιλητουπόλεως κ. Ιάκωβος, Μελόης κ. Αιμιλιανός και Κυανέων κ. Ελπίδιος, ο Αρχιεπισκοπικός Επίτροπος Καμπέρας, Πανοσιολογιώτατος Αρχιμανδρίτης κ. Πρόχορος Αναστασιάδης, κληρικοί και σύσσωμες οι μοναστικές αδελφότητες της Παναγίας Παντανάσσης και του Τιμίου Σταυρού, καθώς και αρκετοί προσκυνητές.